

EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE 1/2011

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om betalningsinstitut och till vissa lagar som har samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 25 maj 2011 en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om betalningsinstitut och till vissa lagar som har samband med den (RP 2/2011 rd) till ekonomiskutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Erkki Sarsa, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Jussi Mäkinen, Kommunikationsministeriet
- jurist Eeva Matilainen, Finansinspektionen
- ledande expert Reima Letto, Finansbranschens Centralförbund
- juridisk chef Mika Enäjärvi, Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry.

Dessutom har ett skriftligt utlåtande lämnats av
— Konsumentverket.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslår regeringen att lagen om betalningsinstitut ska ändras. Den föreslagna lagen syftar till att genomföra direktivet om elektroniska pengar.

Enligt de föreslagna lagarna ska bestämmelserna om utgivning av elektroniska pengar överföras från kreditinstitutslagen till lagen om betalningsinstitut.

Betalningsinstitut med auktorisation för utgivning av elektroniska pengar ska ha rätt att ge ut elektroniska pengar. De ska i lagen benämnas institut för elektroniska pengar.

I regel ska bestämmelserna om betalningsinstitut i lagen om betalningsinstitut tillämpas på institut för elektroniska pengar. Med avvikelse

från vad som gäller andra betalningsinstitut ska det för institut för elektroniska pengar föreskrivas ett kapitalkrav på minst 350 000 euro och ett separat, proportionellt kapitalkrav som baserar sig på beloppet av utestående elektroniska pengar. Det proportionella kapitalkravet ska liksom för närvarande vara två procent av beloppet av de utestående elektroniska pengarna.

Med elektroniska pengar avser lagen ett penningvärde som har lagrats elektroniskt eller magnetiskt mot att ett penningbelopp har betalats till utgivaren av de elektroniska pengarna för att genomföra betalningstransaktioner och som ett eller flera företag har förbundit sig att godkänna som betalning.

Lagen ska inte tillämpas på elektroniska pengar som bara kan användas för att betala digitala varor eller tjänster som bara kan användas med hjälp av digital utrustning. Utanför lagens tillämpningsområde faller dessutom i likhet med andra betaltjänster också elektroniska pengar som bara kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter i lokaler som utfärdaren av de elektroniska pengarna använder eller med stöd av avtal med utfärdaren, antingen inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttigheter eller för förvärv av bestämda nyttigheter.

De medel som har skaffats mot utgivning av elektroniska pengar ska enligt förslaget hållas åtskilda från tjänsteleverantörens övriga medel, på samma sätt som de medel som betalningsinstitutet tar emot i samband med tillhandahållandet av andra betaltjänster. Dessutom ska de medel som skaffats för utgivning av elektroniska pengar placeras i investeringsobjekt med låg risk.

Lagen föreslås dessutom i enlighet med direktivet få bestämmelser om att elektroniska

pengar bara får ges ut till det nominella beloppet och att ingen ränta får betalas på dem. Utgivaren av elektroniska pengar ska vara skyldig att på begäran av en innehavare och till det nominella beloppet lösa in de elektroniska pengar som denne innehar. I lagen föreslås dessutom bestämmelser om minimivillkoren i avtalet mellan en utgivare av elektroniska pengar och en innehavare av elektroniska pengar, samt om utgivarens rätt att hos en innehavare som är konsument ta ut serviceavgifter för utgivning och inlösen av elektroniska pengar.

I kreditinstitutslagen, lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland, lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, lagen om värdepappersföretag, lagen om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster, betaltjänstlagen och lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism görs sådana tekniska ändringar som de föreslagna ändringarna föranleder.

Lagarna avses träda i kraft sommaren 2011.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

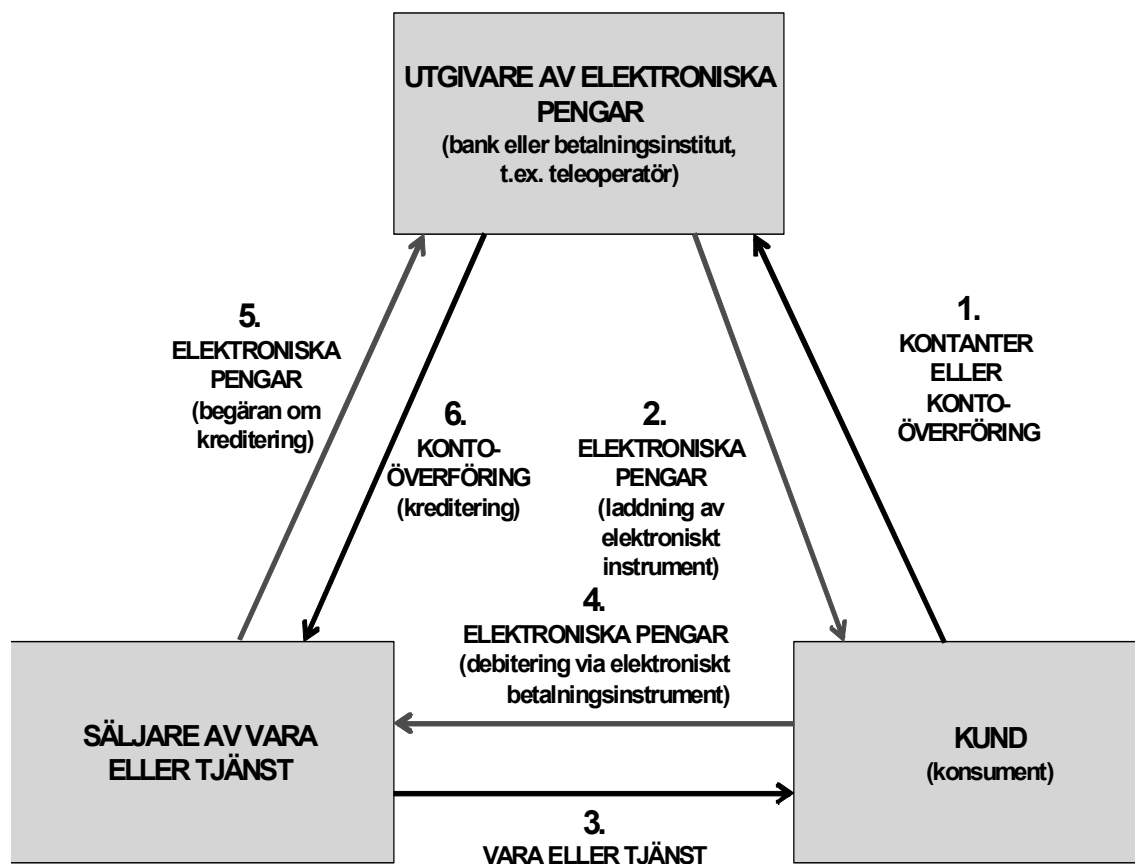
Allmän motivering

Ekonomiutskottet föreslår att lagförslagen godkänns, men med ändringar i lagförslag 1 och 3.

Följande diagram visar hur elektroniska pengar ges ut och är i omlopp:

Bilden bara i pdf-format.

UTGIVNING AV ELEKTRONISKA PENGAR

Källa: Finansministeriet

Enligt uppgifter till utskottet är elektroniska pengar i omlopp i Finland i mycket liten skala. En grov uppskattning av utgivarnas omsättning ligger inte på mer än några hundratusen euro.

De nya bestämmelserna förtydligar regleringen av utgivningen av elektroniska pengar, särskilt för företag som kan ge ut elektroniska pengar vid sidan av annan primär verksamhet. Det kan vara exempelvis teleoperatörer. Bestämmelserna om utgivning och inlösen av elektroniska pengar avser att i synnerhet ge konsumenten

terna tryggade villkor som innehavare av elektroniska pengar. Det är viktigt att alla produkter och betalningssätt som innefattar elektroniska pengar behandlas lika oberoende av vem som tillhandahåller dem och vilka egenskaper produkterna har.

Detaljmotivering

1. Lag om ändring av lagen om betalningsinstitut

8 §. *Anmälningssplikt när betaltjänster tillhandahålls utan auktorisation.* Utskottet har korrigerat en felaktig hänvisning. Ändringen påverkar inte den svenska lagtexten.

Ikraftträdandebestämmelsen. Utskottet lägger till en övergångsbestämmelse som stämmer överens med övergångsbestämmelsen i den gällande 52 §. Den behövs för att säkerställa att de nya företag som införlivas i tillämpningsområdet, exempelvis de som tillhandahåller teletjänster, får tillräckligt lång anpassningstid. Bestämmelsen tillåter bland annat att de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft får tillämpas på rätten att återinlösa elektroniska pengar som teletjänstföretag har gett ut innan övergångsperioden går ut.

Utskottets ändringsförslag

Lagförslag 1

8 §

Anmälningssplikt när betaltjänster tillhandahålls utan auktorisation

(1 mom. som i RP)

(Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska lagtexten.)

3. Lag om ändring av kreditinstitutslagen

13 §. *Finansiella institut.* Paragrafen definierar de institut som betraktas som finansiella institut och som utöver kreditinstitut ingår i den konsoliderade tillsynen över kreditinstitut.

Utskottet har preciserat paragrafen med att med finansiella institut avses betalningsinstitut som tillhandahåller betalningstjänst eller bedriver annan företagsverksamhet enligt paragrafen som sin huvudsakliga verksamhet. Därmed ingår inte institut som huvudsakligen är verksamma på någon annan marknad än den finansiella marknaden i begreppet finansiella institut.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 2 och 4—9 utan ändringar och

godkänner lagförslag 1 och 3 i enlighet med propositionen men 8 § och ikraftträdandebestämmelsen i lagförslag 1 och 13 § i lagförslag 3 med följande ändringar:

(3 och 4 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen

(1 och 2 mom. som i RP)

Ett företag som, när denna lag träder i kraft, bedriver affärsverksamhet där det ingår att ge ut elektroniska pengar får trots denna lag till och med den 31 oktober 2012 ge ut elektroniska pengar enligt de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft. (Nytt)

Lagförslag 3

13 §

Finansiella institut

Med *finansiella institut* avses i denna lag finländska eller utländska företag som inte är kreditinstitut eller utländska kreditinstitut och vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten eller förvärva aktier och andelar. Som finansiella institut betraktas också värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag samt med dessa jämförbara utländska företag, om inte

annat föreskrivs nedan. Som finansiella institut betraktas dessutom betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut (297/2010) samt med dessa jämförbara utländska företag, vars *huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla betaltjänster eller att bedriva någon annan affärsverksamhet som avses i denna paragraf*. Som finansiella institut betraktas inte försäkringsholdingsammanslutningar som avses i 1 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen (521/2008) och inte heller konglomerats holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), om inte annat följer av 73 § 2 mom.

Helsingfors den 17 juni 2011

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Mirja Vehkaperä /cent
vordf. Marjo Matikainen-Kallström /saml
medl. Teuvo Hakkarainen /ps
James Hirvisaari /saf
Harri Jaskari /saml
Pia Kauma /saml

Eero Lehti /saml
Päivi Lipponen /sd
Jari Myllykoski /vänst
Sirpa Paatero /sd
Jouko Skinnari /sd
Kaj Turunen /saf.

Sekreterare var

utskottsråd Eelis Roikonen.